Nr 1419

av herr Norrby i Åkersberga
angående livsmedelslagens tillämpning i glesbygdsområden.

Redan efter ett år kan man konstatera att den nya livsmedelslagens tillämpning kan ge icke önskvärda konsekvenser i synnerhet i glesbygdsområden, om stöd för livsmedelsdistribution och livsmedelshandel icke ges i nya former. De nya krav som livsmedelslagstiftningen reser på transport och förvaring av livsmedel kan ofta inte tillgodoses utan väsentliga nyinvesteringar. Ekonomiskt underlag för sådana saknas ofta eller kan åstadkommas först på längre sikt. Om de hygieniska förbättringarna i livsmedelshandeln vinnes till priset av kraftigt försämrad service, fortsatta affärsnedläggningar och väsentligt höjda kostnader, kan man med fog ställa frågan om inte priset är för högt.

Glesbygdsutredningen har i sitt delbetänkande "Kommersiell service i glesbygder" (SOU 1972:13) anvisat en rad vägar att bevara och förbättra serviceutbudet, bl. a. avseende livsmedelsförsörjningen. En proposition har aviserats till i mars 1973 om glesbygdsstödet. I avvaktan på att av propositionen föranledda beslut ger resultat kommer sannolikt betydande försämringar av försörjningen med livsmedel i glesbygder att inträffa som en följd av livsmedelslagens tillämpningar. Redan nu känner många livsmedelshandlare exempelvis i Stockholms skärgård lagens successiva ikraftträdande som ett hot mot sin verksamhet.

I detta läge bör föreskrifter utfärdas om en mycket generös dispensgivning i glesbygder som kan komma att beröras av det kommande stödet till kommersiell service. Stödåtgärderna torde bli både effektivare och billigare om de avser en befintlig serviceenhet än om den har lagts ned något eller några år tidigare.

Med hänvisning till det anförda förcslår jag

att riksdagen hos Kungl. Maj:t hemställer om att föreskrifter utfärdas om en generös dispensgivning vid tillämpning av livsmedelslagen i glesbygder som kan komma att beröras av det föreslagna glesbygdsstödet till kommersiell service.

Stockholm den 26 januari 1973

SÖREN NORRBY (fp)
i Åkersberga